

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/113/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113000042
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1113000042.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kováča a sudcov JUDr. Tibora Kubíka a JUDr. Petra Šamka, v trestnej veci proti obžalovanému G. D., pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 0T/11/2013 zo dňa 30.06.2015, na verejnom zasadnutí konanom dňa 03.decembra 2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného G. D., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 0T/11/2013 zo dňa 30.06.2015 bol obžalovaný G. D. uznaný vinným zo spáchania prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že 19.01.2013 v čase okolo 17.00 hod. v J. na Y. námestí pred bránou N. paláca na verejnom priestranstve voľne prístupnom širokej verejnosti pred zhromaždenými prítomnými osobami v počte približne 50 osôb v rámci neohláseného zhromaždenia s názvom „Berieme si späť svoju krajinu“ najprv vystúpil pred zhromaždeným davom s príhovorom s použitím megafónu, ktorý zakončil slovami, že chce vykonať gesto ako prejav nesúhlasu s danou situáciou a aby sa už niečo zmenilo, a následne po rečníckych výstupoch ďalších osôb vytiahol z vrečka expanznú zbraň - samonabíjacú pištoľ čiernej farby značky Walther P22, cal. 9 mm PA Blanc, so zúženým prierezom hlavne a prepážkou v hlavni, nabil ju obtiahnutím záveru, zdvihol ju nad hlavou a mieriac do vzduchu približne sedemkrát vystrelil.

Podľa § 44 Tr. zák. súd upustil od uloženia súhrnného trestu s poukazom na rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 11T 142/2013 zo dňa 19.09.2013, právoplatného dňom 19.09.2013.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný G. D., ktoré odôvodnil osobitným písomným podaním. V podanom odvolaní uvádza, že jeho streľba zo vzduchovej pištole za použitia bezpečnostných opatrení bola legálna, nakoľko mu to žiadny zákon nezakazuje. Ďalej poukazuje na rôzne udalosti, na ktorých taktiež došlo k streľbe rovnako hlasnej ako bola jeho a to odštartovanie nočného behu J. poplašnou pištoľou, streľba policajtov v rámci Dňa detí v T. nad O., streľba na pohrebe jeho strýka, ktorý bol poľovník a podobne. Jeho streľba nebola vyhrážkou, ale varovaním. Nikdy nepovedal, že chce niekoho zabiť, zastreliť. Dáva do pozornosti nezákonný, neprofesionálny a hlavne nemorálny zásah polície. Nesúhlasí s tým, že by hrubo rušil zhromaždenie občanov v zmysle § 364 ods. 1 písm. d) Tr. zák., nakoľko nikomu jeho streľba neškodila. V jeho prípade išlo o vopred oznámenú akciu televíziám, pričom napísal aj to, že bude strieľať. Je názoru, že jeho konanie je pokryté slobodou prejavu s tým, že vyjadril svoj názor spôsobom, ktorým nikomu neublížil.

K odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadril prokurátor okresnej prokuratúry. Odvolanie obžalovaného považuje za nedôvodné, pričom poukazuje na to, že skutkový stav nenamieta ani obžalovaný. Pri posudzovaní konania obžalovaného je nutné mať na zreteľ miesto, kde sa obžalovaný konania dopustil, ide o verejné priestranstvo v centre hlavného mesta, ako aj to, že jeho konaniu bol prítomný väčší počet osôb, ktorými boli okrem účastníkov zhromaždenia tiež náhodní okoloidúci. Taktiež je nutné

vziať do úvahy, že obžalovaný strieľal zo zbrane, ktorá mohla byť považovaná za pravú krátku guľovú zbraň. Takéto konanie obžalovaného má charakter výtržnosti, keďže je závažným vybočením z medzí zaužívaných v spoločnosti a takéto konanie nie je možné považovať za adekvátny prejav občianskeho protestu. Pri trestnom čine výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. ide o skutkovú podstatu, ktorá len demonštratívne konkretizuje konania, ktoré majú povahu výtržnosti, či hrubej neslušnosti. Je názoru, že obžalovaným zvolený spôsob prejavu v žiadnom prípade nepožíva ústavnú ochranu slobody prejavu.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obžalovaný G. D. uviedol, že zotrváva na svojich prednesoch na hlavnom pojednávaní. Rovnako sa pridrižiava aj dôvodov podaného odvolania. Nesúhlasí s vyjadrením prokurátora, nakoľko jeho občianske protesty sú kriminalizované, čo je neprípustné. Poukazuje na to, že zbraň, ktorú použil bola poplašná a nemohla spôsobiť žiadne následky na živote a zdraví iných. Domáha sa preto, aby odvolací súd jeho odvolaniu v plnom rozsahu vyhovel.

Prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť s tým, že sa v plnom rozsahu pridrižiava písomného vyjadrenia okresného prokurátora k odvolaniu obžalovaného.

Obžalovaný G. záverom uviedol, že nepopiera spáchanie skutku, avšak predmetný skutok nie je trestným činom. Nedávno sa zamestnal v D. L. a jeho zamestnávateľ je s ním spokojný. Poukazuje na to, že skutok sa stal v roku 2013, od tej doby sa nedostal do rozporu so zákonom. Žiada, aby bol oslobodený spod obžaloby.

Krajský súd v Bratislave podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že podané odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Odvolací súd pripomína, že v predmetnej trestnej veci už Krajský súd v Bratislave rozhodoval kasačným uznesením a to uznesením sp. zn. 4To/88/2013 zo dňa 10.10.2013, keď postupom podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr. por. zrušil odsudzujúci rozsudok Okresného súdu Bratislava I sp. zn. OT 11/2013 zo dňa 19.04.2013 a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Dôvodom kasačného rozhodnutia odvolacieho súdu bola skutočnosť, že súd prvého stupňa nevykonal na hlavnom pojednávaní ako dôkaz znalecký posudok Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ (ďalej len KEÚ PZ) v Bratislave, ktorý sa týkal skúmania zaistenej zbrane, pričom krajský súd nariadil aj znalecké psychiatrické skúmanie duševného stavu obžalovaného. Súd prvého stupňa sa spravoval záväzným právnym názorom odvolacieho súdu s tým, že v ďalšom priebehu trestného konania došlo k vypracovaniu znaleckého posudku ohľadne duševného stavu obžalovaného, pričom na hlavnom pojednávaní boli znalecké posudky riadne prečítané so súhlasom procesných strán.

Odvolací súd je názoru, že v konaní pred okresným súdom ako súdom prvého stupňa nedošlo k žiadnym takým chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, pričom na hlavnom pojednávaní boli vykonané všetky dostupné a potrebné dôkazy nevyhnutné pre spravodlivé rozhodnutie súdu s tým, že súd prvého stupňa vykonané dôkazy správne a logicky vyhodnotil a to spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniu § 2 ods. 12 Tr. por.

Pokiaľ ide o výrok o vine, tak medzi stranami nebolo sporné, že obžalovaný sa dňa 19.01.2013 v čase okolo 17.00 hod. nachádzal v J. na Y. námestí pred bránou N. paláca a to na verejnom priestranstve, ktoré je voľne prístupné širokej verejnosti. Obžalovaný bol súčasťou neohláseného zhromaždenia s názvom „Berieme si späť svoju krajinu“, pričom vystúpil pred zhromaždenými prítomnými osobami, ktorých bolo približne 50 s príhovorom s použitím megafónu, ktorý zakončil slovami, že chce vykonať gesto ako prejav nesúhlasu s danou situáciou, aby sa už niečo zmenilo a následne vytiahol z vrečka expanznú zbraň, samonabíjaciu pištoľ značky Walther P22, cal. 9 mm PA Blanc, zdvihol ju nad hlavu a mieriac do vzduchu približne sedemkrát vystrelil.

Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že zbraň z ktorej obžalovaný strieľal, bola preskúmaná KEÚ PZ v Bratislave pričom z tohto znaleckého posudku vyplýva, že ide o zbraň, ktorej držanie nepodlieha

povoľovaciemu konaniu a môže ju do vlastníctva nadobúdať osoba staršia ako 18 rokov. Skúmaná zbraň bola strelbyschopná, pričom strelbou z tejto zbrane možno spôsobiť zranenie len z bezprostrednej blízkosti. Môžu ho spôsobiť nezhožené a čiastočne zhožené zrnká prachovej náplne, prípadne zbytky vrchného uzáveru nábojky. Výrobcovia zbrane uvádzajú, že pri ich použití do vzdialenosti 1 meter môže dôjsť aj k ťažkému poškodeniu zdravia. Ohrozené sú najmä zrakové a sluchové orgány.

Odvolačiaci súd opakuje, že vyššie uvedený ustálený skutkový stav vyplýva z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní, pričom ho nenamietal ani obžalovaný. Obžalovaný teda nepopiera, že strieľal zo zbrane na verejnom priestranstve počas neohláseného zhromaždenia, avšak je názoru, že toto jeho konanie nenapĺňa znaky skutkovej podstaty stíhaného trestného činu a je pokryté slobodou prejavu.

Z právnej kvalifikácii je potrebné zdôrazniť, že znaky základnej skutkovej podstaty prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. sú uvedené v návetí tohto ustanovenia, teda, aby niekto mohol spáchať tento trestný čin musí sa úmyselne dopustiť slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti. To, čo je obsahom pojmu „výtržnosť“, respektíve „hrubá neslušnosť“, ponecháva zákonodarca na súdnej praxi. Zákonodarca pritom poskytuje súdnej praxi pri definovaní uvedených právnych pojmov určité vidítka v tom, že v písmenách a) až e) ustanovenia § 364 ods. 1 Tr. zák. uvádza príkladmo konania, ktoré sú podraditeľné pod pojem „výtržnosť“, prípadne „hrubá neslušnosť“. V písmenách a) až e) teda nie sú uvedené obligatórne znaky základnej skutkovej podstaty prečinu výtržníctva, ale ide len o demonštratívny výpočet konaní, ktoré zákonodarca považuje za tak závažné, že budú spravidla napĺňať znaky základnej skutkovej podstaty prečinu výtržníctva, ktoré sú uvedené v návetí ustanovenia § 364 ods. 1 Tr. zák. Tento právny záver vyplýva z použitia slova „najmä“ uvedeného v ustanovení § 364 ods. 1 Tr. zák. Z gramatického výkladu slova „najmä“ možno potom vyvodiť, že znakov základnej skutkovej podstaty prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. sa môže páchatel dopustiť aj konaním, ktoré nie je uvedené v písmenách a) až e) ustanovenia § 364 ods. 1 Tr. zák., avšak ide o konanie, ktoré je svojou povahou, významom, či spôsobom vykonania rovnako závažné ako konania demonštratívne uvedené v ustanovení § 364 ods. 1 Tr. zák.

Vzhľadom k uvedenému sa nemožno stotožniť s odvolacími námietkami obžalovaného, že svojím konaním nenaplnil znaky skutkovej podstaty trestného činu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. d) Tr. zák., pretože z konania popísaného v písmene d) ustanovenia § 364 ods. 1 Tr. zák. ho nikto v konaní pred súdom nevinil. Súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku uznal obžalovaného za vinného len z naplnenia znakov základnej skutkovej podstaty prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Tr. zák., t.j. bez toho, aby sa mu kládlo za vinu aj spáchanie niektorého z konaní uvedeného v písmenách a) až e).

Krajský súd sa stotožňuje s napadnutým rozsudkom v tom, že konanie obžalovaného popísané v skutkovej vete možno podradiť pod pojem „výtržnosť“ v zmysle znakov základnej skutkovej podstaty prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Tr. zák.

V prvom rade odvolací súd pripomína, že skutok sa stal v centre J. na námestí, na ktorom sa v priebehu dňa pohybuje väčšie množstvo ľudí (je prístupné širokej verejnosti v podstate bez obmedzení), pričom ide o námestie, ktoré sa nachádza bezprostredne pred palácom, v ktorom sídli prezident Slovenskej republiky. Je preto nesporné, že skutok sa stal nielen na mieste verejnosti prístupnom, ale aj verejne v zmysle § 122 ods. 2 písm. b) Tr. zák. Len pre úplnosť odvolací súd dodáva, že miestom verejnosti prístupným je každé miesto, kam má prístup široký okruh ľudí a kde sa taktiež spravidla viacero ľudí zdržiava. Prístupnosťou sa rozumie možnosť vidieť a počuť prejav páchatela.

Pokiaľ ide o definovanie pojmu „výtržnosť“ tak odvolací súd poukazuje na ustálenú súdnu prax, v zmysle ktorej sa výtržnosťou rozumie konanie, ktoré závažným spôsobom narúša verejný poriadok a je pre neho typický zjavne neúctivý postoj páchatela k zásadám občianskeho spolužitia (R 44/1990). Povahu výtržnosti pritom môžu mať aj niektoré nenásilné svojvoľné konania, ktoré výraznejšie narúšajú verejný poriadok (R 4/1976). Sem možno zaradiť aj prípady prejavov takého charakteru, že vzbudzujú obavu o bezpečnosť ľudí alebo majetku. Význam pri posudzovaní toho, či určitý svojvoľný prejav môže mať charakter výtržnosti možno vyvodzovať aj napríklad zo sprievodných javov tohto prejavu, ktoré k nemu pristúpili (napríklad strelba, hádzanie kameňmi a podobne - pozri primerane B 6/1975). Súdna prax dokonca už v minulosti posudzovala prípad, v ktorom išlo o strelbu, pričom sa prijal záver, že strelba malorážkou z okna bytu do verejného priestranstva narúša občianske spolužitie a verejný poriadok a je výtržnosťou v zmysle znakov skutkovej podstaty tohto trestného činu (B 1/1986).

Ak obžalovaný strieľal na mieste verejnosti prístupnom pred väčším počtom osôb, celkom určite toto jeho konanie možno považovať za konanie, ktoré neadekvátne narušilo verejný poriadok a mohlo smerovať k ohrozeniu bezpečnosti zdravia osôb, ktoré sa na námestí nachádzali. V tomto smere odvolací súd poukazuje nielen na znalecký posudok KEÚ PZ v Bratislave (balistika), z ktorého možno vyvodíť, že aj expanzná zbraň, ktorú na streľbu obžalovaný použil, môže v bezprostrednej blízkosti použitia spôsobiť zranenia, ale aj na to, že na námestí, kde k predmetnému skutku došlo, sa nachádzalo väčšie množstvo osôb a to aj takých, ktorí neboli súčasťou nepovolaného zhromaždenia a nemuseli venovať pozornosť tomu, čo streľbe predchádzalo (takmer vždy sa na tomto námestí nachádzajú osoby nastupujúce do prostriedkov miestnej hromadnej dopravy alebo turisti). Za takýchto okolností mohla streľba na frekventovanom námestí okrem iného, vyvolať paniku medzi nezúčasnenými osobami, ktorá mohla viesť k prípadným následkom na zdraví osôb. V tomto smere je bez významu, že sa tak nestalo (eventuálne nebol zistený svedok, ktorému by streľba prekážala, ako to namieta obžalovaný), nakoľko skutková podstata trestného činu výtržníctva tu má ohrozovací charakter a postihuje len samotné protiprávne konanie páchatel'a bez toho, aby zároveň aj došlo k vzniku následku na zdraví iných osôb, či k škodám na cudzom majetku (ak by sa tak stalo, išlo by primárne o spáchanie poruchového trestného činu).

Pokiaľ obžalovaný v odvolaní namieta, že žiadny zákon nezakazuje streľbu do vzduchu, tak je nutné pripomenúť, že obžalovaný nie je sankcionovaný len za to, že strieľal do vzduchu. Obsahom trestného činu výtržníctva tu teda nie je samotná streľba do vzduchu, ale to, že k takémuto konaniu došlo na mieste verejnosti prístupnom, počas nepovoleného zhromaždenia pred väčším počtom osôb a za situácie, keď sa na námestí nachádzali aj iné osoby a mohla celkom reálne nastať situácia smerujúca k závažným následkom na zdraví osôb (najmä už spomínané nepochopenie streľby zo strany náhodných okoloidúcich, vedúce k panike a chaosu na námestí). Protiprávnosť konania obžalovaného tu teda vyplynula z okolností prípadu, nakoľko za daných skutkových okolností nadobudlo konanie obžalovaného charakter úmyselnej výtržnosti, ktorú zakazuje Trestný zákon. Práve okolnosti prípadu, t. j. čo streľbe predchádzalo, kde k streľbe došlo a za akých okolností sa strieľalo, umožňujú odlíšiť konania dovolené a protiprávne. Tieto kritériá teda spôsobujú, že určité konanie (streľba na verejnosti) môže byť legálne (napríklad obžalovaným spomínaná streľba z poplačnej pištole pri odštartovaní behu, či ukážková streľba polície počas dňa detí), avšak za iných okolností, môže byť nelegálne (napríklad streľba na frekventovanom námestí na nepovolanom zhromaždení, kde strelec nemôže reálne počítat s tým, že ho všetky osoby nachádzajúce sa na námestí budú počúvať a chápať dôvod jeho opakujúcej sa streľby). Odvolací súd opakuje, že obžalovaný nie je primárne sankcionovaný za to, že strieľal do vzduchu na verejnosti, ale za to, za akých okolností stieľal na verejnosti, respektíve na mieste verejnosti prístupnom.

To, že obžalovaný dopredu avizoval (napríklad masmédiám), že bude na zhromaždení strieľať, je pre posudzovanie jeho trestnoprávnej zodpovednosti bez právneho významu, pretože skutočnosť, že niekto dopredu oznámi spôsob svojho konania v budúcnosti, nemôže vylúčiť prípadnú protiprávnosť jeho konania, ak sa ho skutočne v budúcnosti dopustí. Rovnako je bez právneho významu pre posudzovanú trestnú vec, či následný zákrok polície voči obžalovanému bol nezákonný, respektíve neprofesionálny, nakoľko k zákroku polície došlo až po dokonaní stíhaného prečinu, teda až po naplnení všetkých znakov základnej skutkovej podstaty prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. Ak je obžalovaný názoru, že polícia postupovala nezákonne, mohol alebo môže sa obrátiť na príslušnú zložku Policajného zboru (inšpekciu), aby zákrok polície preskúmala v rámci svojich kompetencií.

K odvolacím námietkam obžalovaného, že jeho konanie je súčasťou slobody prejavu, tak k tomu odvolací súd zdôrazňuje, že sloboda prejavu negarantuje akékoľvek „prejavovanie sa“ navonok, teda akékoľvek konanie, či správanie sa. Sloboda prejavu totiž nie je absolútna a aj ona podlieha určitým obmedzeniam. V danej trestnej veci je nutné uviesť, že ku konaniu obžalovaného došlo počas zhromaždenia s názvom „Berieme si späť svoju krajinu“, teda počas zhromaždenia, v ktorom sa vyslovovala nespokojnosť s politickou situáciou v Slovenskej republike. Vyslovovanie tekejto nespokojnosti je nepochybne súčasťou ústavne chránenej slobody prejavu a za toto konanie ani nie je obžalovaný trestnoprávne alebo inak sankcionovaný. Rovnako je nutné uviesť, že súčasťou rôznych prejavov sú často aj expresívne, či symbolické prejavy, ktoré sprevádzajú nosný prejav a ich cieľom je umocniť určitý postoj či myšlienku (napríklad spálenie vlajky, blokáda určitého miesta a podobne). Z tohto pohľadu je možné chápať aj streľbu obžalovaného na zhromaždení, ktorá nasledovala potom ako uviedol, „že ide o gesto nesúhlasu so situáciou a aby sa niečo zmenilo,“ ako expresívny, či symbolický prejav, teda za prejav, ktorý je predmetom regulácie slobody prejavu. Opätovne je však nutné zdôrazniť,

že obžalovaný nie je trestne stíhaný za to, že strieľal do vzduchu (len za toto konanie), teda len za jeho expresívny prejav, ale za to, kde strieľal a za akých okolností streľbu uskutočnil.

Už bolo uvedené vyššie, že ani sloboda prejavu nie je absolútna, pretože tak Ústava SR ako aj Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd obsahujú ustanovenia, ktoré toto základné právo obmedzujú. Podľa článku 10 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, výkon slobody prejavu, pretože zahŕňa aj povinnosti a zodpovednosť, môže podliehať takým formalitám, podmienkam, obmedzeniam alebo sankciám, ktoré stanoví zákon a ktoré sú nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujmu národnej bezpečnosti, územnej celistvosti alebo verejnej bezpečnosti, predchádzaniu nepokojom a zločinnosti, ochrany zdravia alebo morálky, ochrany povesti alebo práv iných, zabráneniu úniku dôverných informácií alebo zachovaniu autority a nestrannosti súdnej moci. Obdobné obmedzujúce ustanovenie má aj Ústava SR, ktorá v článku 26 ods. 4 stanovuje, že sloboda prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti.

Vo svetle uvedených ustanovení odvolací súd uzatvára, že trestné stíhanie obžalovaného bolo vedené preto, že neadekvátny výkon jeho prejavu ohrozil verejný poriadok a najmä zdravie iných osôb. Zákom, ktorý tu takéto omedzenie prejavu stanovuje je práve Trestný zákon, prostredníctvom skutkovej podstaty trestného činu výtržníctva, pričom prípadný trestný postih tu bol predvídateľný aj vo svetle ustálenej judikatúry, ktorá je uvedená vyššie a ktorá podraduje pod pojem výtržnosť aj napríklad streľbu na verejnom priestranstve, či streľbu smerujúcu na verejné priestranstvo.

Vzhľadom k uvedenému, nepochybil súd prvého stupňa, keď obžalovaného uznal vinným zo spáchania prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Tr. zák.

Súd prvého stupňa nepochybil ani vo výroku o treste, keď upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom k odsúdeniu obžalovaného Okresným súdom Rimavská Sobota sp. zn. 11T/142/2013 zo dňa 19.09.2013, právoplatného dňom 19.09.2013, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov so skúšobnou dobou 12 mesiacov, ako aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 2 roky. Týmto citovaným rozhodnutím bolo obžalovanému zároveň uložené aj ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou. Podľa názoru odvolacieho súdu, toto odsúdenie je postačujúce aj ohľadne posudzovanej trestnej činnosti a to najmä s poukazom na čas, ktorý uplynul od spáchania stíhaného skutku (tri roky), ako aj vzhľadom na závery psychiatrického znaleckého skúmania obžalovaného, z ktorého vyplýva zmiešaná porucha osobnosti obžalovaného. V tomto smere je podstatným to, aby obžalovaný vykonával ochrannú psychiatrickú liečbu, ktorá mu bola uložená rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota. Nebolo preto nevyhnutné, aby sa obžalovanému aj v tomto súdnom konaní ukladal prísnejší súhrnný trest.

Vzhľadom na tieto skutočnosti, Krajský súd v Bratislave rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.